

selnu. Predlog je propadel s 32 glasovi proti 26. Za prvim socijem je prišel na vrsto drugi, dr. Schacherl. Ta je zahteval, naj se postavno popravi nekateri nedostaki pri volitvah za deželni zbor. Tako mu ni po volji, da se duhovniki smejo vtikati v volitve, ker vsled tega trpi veljava duhovniškega stanu! No, mokačem je pač kaj mar za veljavo vere! Pripovedoval je to in ono, kar je bilo krivo, da se ni zlezlo več mokačev v deželni zbor. Samo tega ni omenil, kako surovo so ravnali po mnogih krajih mokači, da so zabranili poštenim volilcem izvrševati svojo volilno pravico. Znano je, kako nasilno so postopali mokači v Ljubnem (Leoben), v Gradcu in Trbovljah. To je Schacherl vse po volji.

Politični ogled.

Slovenska šola v Trstu. Dolgo let so se morali Slovenci v Trstu bojevati za slovensko šolo. V Trstu prebiva okoli 25.000 Slovencev, katerih otroci niso imeli nobene slov. šole. Vsako dotično prošnjo je mestni magistrat kakor tudi namestništvo in ministerstvo odklonilo. Ker pa postava pravi, da se mora zidati slovenska šola, ako se nahaja 40 slovenskih otrok v občini, so se tržaški Slovenci pritožili na upravno sodišče, ki je zavrglo določbi namestništva in ministerstva. Občina bo toraj primorana zidati slovensko šolo.

Nov poveljnik naše mornarice. Dosedanji poveljnik naše mornarice admiral baron Spaun je bil na lastno prošnjo te dni vpokojen. Rojen je bil l. 1833. Udeležil se je vojske l. 1859 in l. 1868 bitke pri Lisi. Službo mornariškega poveljnika je opravljal od l. 1897. Njegov naslednik je postal njegov dosedanji namestnik in podadmiral grof Rudolf Montecuccoli. Rojen je l. 1843. Povodom imenovanja ga je imenoval cesar za tajnega svetnika.

Dopisi.

Gornja Radgona. (Slovenci v gornjeradgonskem in sosednih okrajih). Mnogo let sem že svoj gospodar. Imam prilično posestvo. Vidim, da je za vsakega težko, ali za kmeta gotovo najtežje. Plačila so že toliko, da se skoro ne bo več moglo zmagati. Težavno je gospodariti, da se v dolg ne pade. Resnično je, da se je skoro nemogoče iz dolga izkupati, če se enkrat v dolg zakopije. Plačila pač kmet tako zmaguje, da svoje prideleke proda, katerih sam ne potrebuje. Seveda, prodal pa bo kmet le temu, kateri mu boljše plača in pravično plača.

tak zrak, da sem se bal, da izgubim vsled smrdu zavest. Komaj sem dihal. Na srečo ni bil kanal tako dolg in izparica so jele ponehavati in kmalu zagledam pred seboj silno površino vode —

»Mičigensko jezero?« ga vpraša uradnik, ki je vse pazljivo poslušal.

»Da, tako ga je zval oni človek, ki je stal nekaj korakov od obali in me potegnil v ladjico, ker sem ga plavajoč klical na pomoč. Odvedel me je v svojo hišo in me okrepil. Dal mi je to suknjo in to obuvalo, koje vidite na meni. Ko bi ne bilo njega, ležal bi sedaj hrana ribam na dnu Mičigana.«

»Da za nekaj dni splavate na površino ali da vas ribiči izvlečejo kakor one stiri nesrečnike, kojih nočne srajce mi tu čuvamo. Gotovo so zablodili v ono razbojniško gnezdo in bili tam otrovani«, reče policijski nadzornik. »Sedaj sem popolnoma prepričan, da je bil oni čaj zastrupljen. Vam je rešilo življenje jedino to, da ga niste pili. Ali vaša obleka, denarji in dragocenosti so ostale v rokah onih razbojnikov. A povejte mi, kaj storite sedaj?«

Konec sledi.

Opazil sem, da naši kmetje mislijo, da židov najboljše plača. Ne verjamite, da židov boljše plača kakor pa kupci-kristjani. Že gotovo dvajset let kupujem in prodajam, ali židov še od mene ni krajcarja dobil. To ni potrebno, ker naši kupci-kristjani ravno tako in še boljše plačajo. Ali vam je menda, ljubi Slovenci, ljubo, ker vam židov umi sladko in mnogo govoriti in vi pri tem pač večkrat pozabite na vago. Že več let opazujem, da se naši Slovenci, kateri v Radgoni kupujejo in prodajajo, najraje zaletijo k židovu, če so ravno v Radgoni še trije drugi trgovci za poljske prideleke, ali to pač niso židovje, to so kristjani, zatorej pa naš Slovenec rajši k njemu gre, ker mu on ve sladko govoriti. Mora se reči, da je ravno smešno, da naš kmet svoj pridelek mimo Skrleca, dobrega Slovence, mimo Thrumerja, poštenega Nemca naravnost čez celo Radgono k židovu pelja. Če si že do tega židova pripeljal, zakaj pa se ne bi peljal kakšnih 100 korakov dalje, pa bi prodal svoj pridelek, za katerega so kristjanski žulji trpeli, Mühru, kateri je naš vreden rojak. On ti res ne bo mnogo govoril, ali bo ti pravično plačal po ceni, kaj ti gre. Žalostno je, ali resnično, da pač naš kmet rajši k židovu gre, kakor pa k svojemu istovercu. — Kmet.

Iz Ljutomera. (Šolske zadeve) Letos so naši šolski otroci napravili kar hipoma v drugi polovici meseca avgusta sebi in učitelstvu — nepričakovane počitnice. Zaradi dušljivega ali oslovskega kašlja je okrajno glavarstvo, dne 20. avgusta šolo zaprlo tako dolgo, da se zdravstvene razmere zboljšajo. Začetek šole bo se starišem pravočasno oznanil. Število šolskih otrok na Franc Jožefovi dozdaj 4 razredni deški in 4 razredni dekliški šoli se od leta do leta množi. Letos je bilo 327 dečkov (razredoma 62 + 83 + 93 + 89 +) in 329 deklic (razredoma 56 + 111 + 89 + 73). Ker smo torej dosegli postavno število otrok za petrazrednico, je dežel. šolski svet naši želji ustregel in dovolil ustanovitev petega razreda na deški in dekliški šoli s 1. novem. t. l. S tem je storila Franc Jožefova šola zopet velik korak naprej, kar je bilo tem ložje, ker naša šola hvaljevredno se zanimajoči krajni šolski svet je že takrat pripravil dve rezervni učilnici za razširjanje šole, ko se je novo šolsko poslopje zidalo. Vsled te razširitve bo gotovo tudi pouk bolj plodonosen, ker razredi ne bodo prenapoljeni, kakor do zdaj. Kot novi učiteljski moči ste nameščeni: g. Rudolf Dostal, do zdaj učitelj pri Sv. Vidu blizu Ponikve in g. Marija Lebar, izprašana uč. kandidatinja pri Sv. Križu blizu Ljutomera. Omenimo še, da obstoji na Franc Jožefovi šoli »Podporno društvo za ubožne šolske otroke«, kjer dobivajo skoraj vse učne pripomočke in še druge potrebščine zastonj. Naj bi se č. ljutomerski rojaki in šolski prijatelji spominjali Franc Jožefove šole oziroma šolskega podpornega društva zlasti zdaj, ko se bliža začetek novega šolskega leta in se vrši strastna agitacija naših nasprotnikov zoper našo šolo, oziroma za njihovo trško ponemčevalnico.

Vitanje. (Volilni shodi.) Slovenski in drugojezični časniki so pisali in ocljubljali, da bo 2. oktobra slaboznani poslanec dr. Pommer vitanjskim Nemcem ljubezno razkladal, kako na Dunaju strejja kozle. Seveda ga je vse nestrpno pričakovalo. Naznanjen je shod. Od katere strani ga izpustijo Šoštanjčani? Nisem vjel blaženega trenutka, da bi videl slavni prihod. Najbrže ljubi veliki gospod potovati nepoznan. Kaj pa srčkani tržani? Iz spoštovanja se niti dihati ne upajo. Vse tiho kakor v mišji luknji. Hajdimo gledat! Vse nenavadno mirno. Ne na tem, ne na onem zbirališču ni »purgarjev«. Gotovo jim ima g. poslanec povedati nekaj posebnega, ker ne dvomim, da so stopili za § 2. Še nekaj drugega. Polotovala se me je hudobna misel — proč z njo, da je mogoče g. poslanec izvolil pozabiti na svoje Vitanjčane. Pa prekli-

cani časniki bi vsaj tudi to bili morali iztakniti.

Vse drugačen je bil shod slovenskih volilcev pred enim mesecem. Volilci trumah čakali na javnih prostorih svojega poslanca. Z zanimanjem so poslušali o svojem delovanju poročujočega poslanca dr. Hrašovca ter mu navdušeno pritrdjevali. Njih navdušenje je pretreslo vitanjske nemške stebre. V strahu in trepetu so brzo prosili, da se jim pomnoži orožniška pomoč. Seveda so to storili v svesti si svoje kulture in moči! In ko je njim imel njih poslanec zaupati marsikaj lepega, stavite kolikor hočete, da je vsako njihovo hišo varoval eden bajonet. Zelo smo radovedni, če jim je velenčeni g. profesor dr. Pommer vili kaj pameti.

Iz Vojnika. Vsakdo ve, da je v slovenskem trgu kakor je Vojnik nemška šola največja nesmisel. Toda, ker je v Avstriji vse mogoče, je tudi mogoča nemška šola za slovenske otroke. Naši »Nemci« delajo vedno na to, da bi svoj most do Adrije preko slovenskih grobov čim preje naredili. Le škoda, da jim Slovenci pri tem usodnem delu tudi sami pomagamo. Dolgo so se praskali Nemci za ušesi, kako bi dobili svojo čisto nemško šolo v trg. Zdaj že stoji nekaj let in potuje naše otroke. A šola je treba razširiti, niso zadovoljni samo z dvorazrednico... Toda kje dobiti otroke? Za gotovo število razredov je treba tudi gotovega števila učencev. Da se torej ustanovi trirazrednica, treba otrok — slovenskih seveda, ker nemških nimajo. Nemški okrajni šolski svet in ob strani mu občinski odbor je napravil prošnjo za razširjenje dvorazrednice. Prošnjo naj bi podprli podpisari starišev, ki se zavežejo, da bodo pošiljali svoje otroke v nemško šolo. V ta namen naj bi se podpisalo vse, kar ima dve nogi in je krščeno. Tako so sklenili gospodje.

Človek se mora smejeti, ko sliši imena teh »starišev«. Med podpisanci ne dobiš samo starišev, tudi se ti ne morejo imenovati s krotko besedo starejši, ampak po božjih in cerkvenih postavah prave starine. Svoje častito ime so vrgli na papir celo taki, ki jim je Bog dal milost čakati 70 let. Ti bodo torej pošiljali »svoje otroke« v nemško šolo.

Moj Bog, naši nemčurji in nemčurke so so ali brezpametni ali pa imajo še večje upanje, kakor nekatere žene iz starega zakona, ki so pričakovale svojega zaroda v pozni starosti. Zaradi naših nemčurjev se vendar ne bodo godili čudeži! Če bi se pa res utegnili kaj tacega pripetiti, da bi se na našo škodo spolnilo brezupno upanje, potem naj pa bo mati Germanija toliko velikodušna in naj sezida za take čudežne otroke tam gori v »rajhu« kar posebno šolo, pri nas v Vojniku pa ne. — Zopet drugi izmed podpisancev so udarjeni na drugo plat. To so taki, ki niso ne stari, ne starejši in ne stariši, ampak še čisto navadne nežne gospodične... Učite se tukaj slovenska dekleta, od teh sicer malo smešnih gospodičen. Te že sedaj odločujejo, kam bodo hodili njihovi poznejši otroci. Ne vem, ali je to zavednost ali je smešnost; samo to je gotovo, če odštejemo od tistih podpisancev tiste zakonske, ki so v svojem življenji priromali že daleč pod jesen in pa tiste, ki so še v nesladkem stanu nezakonskega življenja, potem gotovo prav malo ostane. In vendar! Bog si vedi, če ne bo letos odprt tretji razred nemške šole. Dovolj.

V Dobju pri Planini je vseh 156 volilcev enoglasno volilo dr. Ploja. Pred volitvijo je zopet pokazal sovraštvo do Slovencev tukajšnji komij Detoma. Delil in ponujal je veliko množino lepakov za orekovskega Vračkota. Toda ljudje že vedo, da jim nemški komij ne bo ničesar prida svetoval. Ko jim je pravil nekaj o nemški omiki, so se mu kmetje smejali in rekli: »Ti še nisi dosti pameten, da bi nas učil. Takrat, ko si nas učil, da duhovniki delajo točo, pač nisi pomislil, da bi ravno tebi pod streho toča vse pobila, če bi ti mi več ne nosili slovenskih grošev. Ali si že pozabil, zakaj si že parkrat zgnil iz

Dobja? Slovenci dobro vemo, da nemškutarski kramarji nas potrebujejo in ne mi njih. Če bi se jih slovenski kmet izogibal, bi ti ljudje stradali in postali bi ponižni. »Štajerci« bi jih ne rešili. Tudi par drugih »Štajerčevih« bratcev nekaj okoli rogovili in gode. Pa te nemškutarje še bomo o priliki nekoliko posegali. Počakajmo, da se še osmešijo pri občinski volitvi, dne 17. t. m. Gotovo bodo zopet volili take junake, ki so krive nauke in prazno vero učili in pa take, ki napadajo mirne ljudi na potu in so že zaradi tega kašo pihali. Naj imajo svoje veselje!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Imenovanje. Našega rojaka v. l. g. Ljudevita Gala, ki služi na cesarskem patronatu v litomerški škofiji, je prevzeli cesar imenoval za vojaškega kaplana.

S pošte. Poštni uradnik Franc Truner iz Bruka je dobil pošto v Pristovi in poštna odpraviteljica Karolina Kaufman iz Ponikve pošto v Hočah.

Slovenski vinogradniki! Slišimo, da so v mariborski okolici pokupili mešetarji vino pred trgatvijo. Ko pa so vinogradniki pripeljali vino k vinskim trgovcem, jim ti niso hoteli plačati cene, ki so jo obljubili mešetarji, ampak plačevalo se je po »gradih«. Vse vinogradnike, ki se jim je kaj takega zgodilo, pozivljamo, da nam slučaj natančno opišejo, še boljše pa, če pridejo sami v naše uredništvo! Zadeva se bo izvršila potom naših poslancev.

Plazi na koroški progi južne železnice. Pod Sv. Ignacijem blizu postaje Št. Lovrenc nad Mariborom bi se zadnji ponedeljek zgodila skoro pri prelazu velika nesreča. Le par minut pred dohodom poštnega vlaka (ki pride ob pol dvanajstih ponoči v Maribor) se je potegnil pri Ignacijevem mostu močen plaz ter zagnil tir. K sreči je to zapazil koj bližnji železniški čuvaj ter z znamenji na progi ustavil vlak. Med potniki je nastal velik nemir. Vse je odpiralo okna ter radovedno izpraševalo semintja letajoče sprevodnike, kaj se je zgodilo. Kmalu so začele od postaje sem šareti velike baklje, ki pa so le skopo razsvetljevale temno in deževno noč. Delavci so prihajali ter takoj začeli odmetavati nasuto zemljo. A dež je lil naprej in naraščajoča Drava je divje šumela mimo nas. Po dveurnem delu smo se pomaknili naprej in ob 1. uri v torek zjutraj bili v postaji Št. Lovrenc. Toda zopet izvemo neljubo novico. Na progi med Falom in Št. Lovrencem se je potegnilo devet plazov ter zasulo tudi falski predor ob vhodu in izhodu. Obsojeni smo sedaj, da ostanemo v Št. Lovrencu. Naslonili smo se torej v kote, raztegnili po klopih in spali, kakor in kjer je kdo mogel. Ko se je začelo svitati, pa nas je večina bila zopet na nogah ter zevajoče gledala, kaj se okoli nas godi. Toda dalje se nismo mogli in smeli. Tir je bil še zasut. Nekateri so jo menili mahiniti prek čez Dravo ter potem peš proti Mariboru. Toda brodnik ni upal prevažati, Drava je preveč narastla. Žalostnih, dolgočasnih obrazov smo postopali na postaji okoli. In dolgo je to trajalo!! Za Boga milega, ta dolgočas je trajal do 3. u. popoldne. Ob tem času se nam je povedalo, da so vse zapreke odstranjene. Veseli smo poskakali v vozove, hlapec je krepko zašvižgal in zadržali smo jo srečno v Maribor.

Povodnji. Vслед dolgotrajnega dežja je izstopila Savinja iz svoje struge. V Celju je spodnji del mestnega vrta preplavljen. Tudi Pesnica, Ščavnica, Dravinja in Sotla so izstopile. Kako nujna je uravnava, a nemška večina ne stori za Spodnji Štajer ničesar.

Od Sv. Trojice v Slov. gor. nam pišejo: Pesnica in Velika sta vsled neprestane, a deževja izstopili v nenavedni meri. Vse ravnice okoli Trojice so pod vodo; na več krajih teče voda čez okrajno cesto. Že tretjič je letos Pesnica poplavlila tukajšne travnike, pokončala je seno, deloma otavo in zdaj je vzela pašo. Slovenski poslanci, potegujte se za uravnavo Pesnice, nemški poslanci vas morajo pri tem podpirati, ako imajo kaj čuta pravičnosti v sebi. — Iz Sv. Petra pri Radgoni se nam poroča o veliki povodnji. Stari ljudje ne pomnijo take povodnji kakor je bila dne 12. t. m. Doroča Mura je vsled vednega deževja prestopila svoje meje in je divje razsajala. Nič se ji ni moglo ustavljati. Milne je trgala s seboj, iz obrežnih hiš je s kruto silo tirala ljudi in se je v njih sama samoblastno nastanila, kakor v Benetkah si videl čolne plavati po Radgoni in predmestju. Trepetaje so zdihovali ljudje, kaj bo. Velike vode varuj nas Bog!

Ogenj. V Trnju, občina Zakot, je zgorelo, dne 7. t. m. gospodarsko poslopje in kolarnica posestnika, Franca Peterkoviča, ki dela kot rudar v Ameriki. Zažgal je stireleten sinček posestnika igraje se z užigalicami. — Na neznan način je začela goreti dne 5. t. m. po noči hiša in gospodarsko poslopje Jožefa Vogrinec v Podložah pri Ptujski gori. Zgorelo je tudi mnogo shranjenih živil.

Nesreče. Iz Črešnjovca pri Slov. Bistrici se nam poroča: Zopet je zahtevala nesrečno žganje svojo žrtev. V ponedeljek, dne 3. t. m. so našli 44 letnega Karola Goltner iz Staregaloga na železničnem tiru med Črešnjovcem in Starimlogom mrtvega z razbito glavo. Napil se je v znani nemški gostilni Skotnikovi žganja ter se po noči napotil po železnici proti domu. Bržkone ga je ponočni brzovlak ob 1 uri zgrabil ter vrzel ob tir, da si je razbil glavo. Ponesrečeni zapusti vdovo s štirimi otroci.

Iz Slovenskih goric se nam poroča, da tehta dosedaj mošt 14° do 16°. Žlahtnino je vzela peronospora, med tem ko sta poleg stoječi zelenič in naša črnina zelo obložena in dajeta prav dobro kapljico.

Od Pesnice. Žalostno izgleda zopet naša Pesniška dolina. Vse na okoli preplavljeno! Seno nam je vzela voda, otavo suša in otavičico zopet povodenj. Odkod naj vzamemo krmo za živino? Ali naj sedaj živino prodamo, ko ima tako nizko ceno? Ta povodenj nam je pa tudi uničila krompir, repo in kuruzo, ker teh pridelkov vsled deževja dozdej nismo mogli spraviti. Vse te nesreče je pa kriva vlada in dežela, ker še dosedaj kljub mnogim prošnjam, ni uredila struge. Seveda za gorato Gornje Štajersko so letos porabili 40000 kron, za nas slovenske Spodnještajerce pa ne vinar. Ali je to nepristransko? Ali je to tista hvalisana ljubezen Nemcev do nas Slovencev, katero vendno naglašja Orničovo glasilo »Štajerc«. Med Osluševci in Forminom bi bilo potrebno samo 1 km. uravnati, in vasi Osluševci, Formin, Cvetkovci, Trnovci, Mihovci, bi bile obvarovane velike poškodbe. Kajti niže temu mestu se potem struga razširi in povodenj bi se bila preprečila. Ta kilometer bi stal kakih 40000 K, škoda pa je znašala samo letos spomladi 110000 kron in škoda, katero je povodenj te dni naredila, gotovo tudi znaša 110 tisoč kron, če se ne več. Naša nemška vlada toraj nima toliko ljubezni do slovenskega prebivalstva, da bi dala za njegov blagor to malenkostno svoto. Seveda za nemško gledališče v Gradcu, za nemške študentenheime in razne druge ponemčevalne zavode kakor Südmark, Schulverein, za to pa izdajo ti ljudje stotisoče! S temi 40000 tisoč kronami bi se bila preprečila škoda, ki znaša vsako leto najmanj 200000 kron.

Kje pa je vaš Stiger? Že tretji teden sedijo poslanci v deželni zboru, med njimi tudi poslanec nemškutarskih »naprednih« ali kakor drugi pravijo »ničvrednih« kmetov, gospod trgovec Stiger. Vsi slovenski poslanci so se že večkrat zavzeli za koristi

svojih volilcev, kakor razvidite v naših poročilih iz deželnega zbora. Gospod trgovec Stiger pa še v deželni zboru dosedaj ni znil besede. V zbornici je toliko kakor gotovo, da Stiger ni najbolj brihtna glava v deželni zboru in mnogi poslanci se norčujejo že sedaj iz »naprednih« nemškutarskih volilcev, ki niso našli sposobnejšega moža za poslanca. Ko je zadnjič posl. Robič govoril v deželni zbor o streljanju proti toči ter imenoval to le zabavo nekaterih gospodov, katero zabavo mora tudi dežela plačevati, so se vsi poslanci smejali — Stigerju, ker je Stiger iznašel to zabavo, a še sam nemara vedno misli, da res mnogo pomaga! Kakor slišimo, se kmetje ponekod že tudi sramujejo, da so volili Stigerja. Stiger je dober »kmetški« poslanec, ker je v Gradcu največji zaspanec! Zivili njegovi volilci!

Slavnost Stigerjeve zmage v Slov. Bistrici se je vršila, kakor smo že poročali, v nedeljo, dne 1. t. m. popoldne v Neuholdovi gostilni. Med gosti je prišlo tudi nekaj lačnih in žejnih kmetov iz okolice, kateri so bili pogoščeni z vinom, pivom in smodkami v zahvalo, da so glasovali pri volitvah za Stigerja. Kakor nemški listi poročajo, so bili to sami »napredni slovenski kmetje«, ki so pri odhodu klicali: »Z nemcom smo zmagali. Haj! Stiger! Živijo naš poslanec!« — No lepi slovenski »napredni« kmetje, ki se za par litrov vina prodajo nemškutarjem. To niso napredni slovenski — ampak »ničvredni« nemškutarski kmetje. Sram jih naj bode v dno srca! Ko se je napravil mrak, spodili so »nemški« Bistričani kmete domov, kajti pri glavni slavnosti zvečer niso smeli »bindišarji« biti zraven. Tukaj je bila seveda zbrana pristna »germanska« družba, kakor je n. pr. dr. Orozel iz Maribora in pa »bauernführer« (!) Kresnik iz Črešnovca. Kako pride Kresnik do naslova »bauernführer«, ne razumemo. Kresnik pač lahko vodi svoje kravice na pašo, ali naših slovenskih kmetov ne bo Kresnik vodil nikdar. Kresnik je eden izmed tistih, ki v nemškutarskem »Štajercu« vedno kričijo: »Kmet naj kmeta voli!«, pri zadnjih volitvah pa je proti vrlému slovensk. kmetu Thalerju volil nemškega kapitalista Stigerja. Mi le obžalujemo slovenske kmete, ki so se dali od takih ljudi zapeljati.

Iz rihtarvske občine nam pišejo, da so dne 8. okt. opravili tamkaj gospod Kajdiš in njegovi pajdaši občinski volitev celo med seboj. Tudi oče Bračko so prihiteli med svoje zveste podanike. Slovenska stranka je vložila ugovor in ni dvoma, da bo volitev ovržena.

Sv. Lovrenc na Drav. polju. Pri nas so zadnje volitve prav izvrstno izpadle. »Slavni« nemškutarski kandidat Wratschko je dobil pri nas okroglo število glasov, to je 0 = nič, kar je pač najboljši dokaz, kako visoko čislamo pri nas ljudi, ki zatajijo svoj materni jezik. Tudi tisti, ki so naročeni na nemškutarskega »Štajerca«, izjavili so odločno, da za nemškutarja nočejo glasovati in bil je soglasno izvoljen slovenski kandidat g. dr. Miroslav Ploj s 159 glasovi. V nedeljo pred volitvijo smo imeli pri nas volilni shod. Pričakovali smo, da pridejo tudi nemškutarji k temu shodu. Visenjakov klobuk smo obesili pred hišo na drog. Nemškutarji so se Visenjakovega klobuka tako prestrašili, da si niti blizu niso upali. Ptujski nemškutarji so se pri tej priliki pač lahko prepričali, da pri Sv. Lovrencu ni prostora za nemškutarijo. Mi smo bili in ostanemo do smrti zvesti in odločni Slovenci in bomo vsakega nemškutarja, ki bo prišel k nam zgago delat, pogнали čez prag. Ptujskega »Štajerca« pa naj le berejo ptujski nemškutarji sami, za tako nesramno trobilo, kakor je »Štajerc«, pri Sv. Lovrencu ni prostora.

Ptujski župan Ornič baže ne bo tožil »Slov. Naroda« in »Slov. Štajerca«, katere lista sta prinesla težke obdolžitve proti njemu. Kakor smo izvedeli, je ptujski občinski svet sklenil prositi Orniča, naj nikar ne toži, ker bi bilo to pod njegovo častjo in ga napadi v »Slov. Narodu« in »Slov. Štajercu« zamorejo